

Jeg vil godt spørge igen, og hvis jeg ikke kan få et klart svar fra hr. Henning Gjellerod, vil jeg gerne bede om et svar fra udenrigsministeren: Betyder denne her vedtagelse, hvis den vedtages, at den danske regering nu vil være åben over for at diskutere muligheden af økonomiske sanktioner mod Rusland – naturligvis vedtaget i de internationale fora, det er klart – men vil man være åben for en diskussion og en vedtagelse af sådanne tiltag?

(Kort bemærkning).

Henning Gjellerod (S):

Hr. Søren Søndergaard spørger, om vi har taget stilling. Nej, vi har ikke taget stilling endnu, men vi vil selvfølgelig gøre det, og vi vil debattere det.

Omkring det uforholdsmæssige må man jo i hvert tilfælde sige, at det er en uforholdsmæssig styrke, som russerne har sat ind over for Tjetjenien, og det er jo det, der menes. Teksten tror jeg hr. Søren Søndergaard kender, for det er jo det samme ordvalg, som EU havde på mødet i Helsinki i december.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Hald Madsen som ordfører.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for den gode og fyldestgørende redegørelse. Venstre ser med stor bekyrning på Ruslands håndtering af konflikten i Tjetjenien og noterer med tilfredshed, at den danske regering allerede har taget en lang række initiativer i henholdsvis EU, OECD og Europarådet.

Venstre anerkender Ruslands territoriale integritet og dermed også retten til at bekæmpe terrorisme i alle dens former. Således støtter Venstre ikke de tjetjenske oprørsstyrkers terrorhandlinger, som på ingen måde kan accepteres, men retten til at bekæmpe terrorisme indebærer ikke retten til at krænke menneskerettigheder i det omfang, som det tilsyneladende er tilfældet i forbindelse med Ruslands militære indsats i Tjetjenien. Specielt synes vi, at det er problematisk, når det forlyder, at en hurtig militær løsning på problemet i Tjetjenien skyldes den kommende russiske valgkamp.

Det er Venstres håb, at den russiske regering med alle midler vil søge en fredelig løsning på konflikten i Tjetjenien. Det ville være ønskeligt, om Rusland satte kamphandlingerne i bero, indtil valget var overstået i marts, og i mellem-

tiden brugte tiden på at forhandle en fredelig løsning igennem.

Rusland står i dag 10 år efter Murens fald foran store udfordringer, økonomisk såvel som politisk. Det er mit klare indtryk, at Rusland ønsker at blive en integreret del af det internationale samfund. Venstre har hidtil varmt støttet en sådan integration, men krænkelserne af menneskerettighederne i Tjetjenien og mistanken om valgkamp med våben fremmer jo ikke ligefrem Ruslands sag i hverken EU, Pfp, NATO eller andre organisationer, der netop er opstået på grundlag af et forsvar for demokratiske værdier.

Hvis Rusland på længere sigt har et ønske om økonomisk hjælp og yderligere integration i det internationale, europæiske samfund, så skal Rusland bl.a. overholde de internationale konventioner om menneskerettigheder i ord og ikke mindst i handling. På trods af at vi i Venstre accepterer Ruslands territoriale integritet, er der en grænse for, hvor langt Rusland kan tillade sig at gå for at forsvare den. Vi må ikke og kan ikke acceptere grove overtrædelser af sædvanereglene i forbindelse med krigens love samt overtrædelse af FN's menneskerettigheder.

Venstre er meget enig i regeringens langsigtede mål om at fremme de reformvenlige og demokratisk indstillede grupper i Rusland. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at gennemføre sanktioner, der kunne fremme russisk nationalisme. Danmarks pres på Rusland skal gennemføres med dette for øje. Men det her er jo en balancegang.

Hvis de ansvarlige i det internationale samfund på nogen måde skal nyde respekt og fastholde et sammenhold omkring demokratiske værdier og menneskerettigheder, så skal der også være en konsekvens i de mange højtidelige taler og fine ord.

Nogle har brugt den argumentation imod sanktioner, at hverken politiske eller økonomiske sanktioner vil påvirke den russiske regering i væsentlig grad. Her mener jeg, at det er en vigtig pointe, at sanktioner jo ikke kun er til for at påvirke Ruslands styre og præsident, men også for at opretholde den troværdighed, der skal være omkring de værdier, som det internationale samfund kæmper for.

Den anden side af balancegangen er de realistiske langsigtede konsekvenser af sanktioner. Hvad opnår vi i forhold til, hvad vi risikerer? Vi skal passe på, at vi ikke optræder som musen,